

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Iesu Christi Annus. M.DC.XIX. Sancti Patris Benedicti. M.C.XXXIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

strato, petita quamprimum scala, parietes nudavit, & lecti ornatum omnem procul amolita est, ipsa mox speculum se probans omnis perfectionis.

Ex Vita per Jacobum Ferrage, &c.

Superstes etiamnum hoc anno (incertum nobis quando extinctus) summæ Sanctimonie vir Martinus Abbas Monasterij Barac in Ægypto, B. Joannis, de quo supra, successor, admirabili vitæ sanctitate omnium virtutum splendore emicuit, magnis à Numine miraculis commendatus, quæ inter occasionem nactus Fidei Christianæ assensu in oculis infidelium Turcarum, pisces ad ignem assatos, suis ad DEUM suis precibus vitæ restituit. *Ex Constant. Caetano, &c. Marchesio, &c.* Ut nunquam satis, tanto post, & quidem inter juratissimos Christi hostes DEI gratiam in Benedicto Redivivo admiremur & celebremus.

IESU CHRISTI ANNUS. M. DC. XIX.

Sancti Patris Benedicti. M. C. XXXIX.

Congregationis Calvarie irrevocabilissimum sacrum fervorem studium.

NECUM VITA extinctam putes Nostrarum Calvarie Monialium sublimiorem vitæ rationem, & conceptum semel, concitante Antonietta nostra Aurelianensi, sanctioris propositi fervorem, audiamus Religiosissimum vitæ Scriptorem: *Ubi primum è vitæ excessit (Antonietta) indutum cælitus insuetum animabus robur experte dilectissimæ filie, quo adversus quoscunque insulius, increduliter firmabantur, inchoatam & prescriptam à piissimâ parente vitæ severioris rationem, & maximè jacta Congregationis, in Humilitate, Patientia, Obedientia, Penitentia, arduisque quibuscunque Virtutibus fundamenta, in vitis omnibus, DEO opitulante, inconcussa studio prosequuntur, ut vel hinc jure dicendum videatur, Antoniettam Phœnicem esse imitatam, quæ etiam post funus, imo ex funere mater sit, &c.* Certè excrevit quam primum longè latèque sanctissimum hoc Institutum, quod Regi, Reginæ, cunctisque Regni proceribus tantopere arrisit, ut multa quam primum in nobilissimis quibusque Urbibus pro iisdem Monialibus Monasteria construerentur, & ipsa Regis Mater, ut easdem semper secum habere posset, in ipso suo splendidissimo Palatio, quod ipsa sibi Regio apparatu immensis impensis, in ipsa Urbe Re-

Varia passim struuntur Canobia.

gia Parisiensi Regio apparatu construi fecerat, etiam ipsis Calvariensibus Monialibus, Magnificum Cænobium & ædificari, & dignâ se magnificentia dotari curaverit. *Ex prefato Scriptore.*

In fatiabile cœli ipsius erga illa sidera desiderium, quæ se digniora quam terris, certius & intimius novit, quam mortales expenderint, iterum novam stellam terris eripit, ut pro dignitate collocet. Fuit hæc Gabriela ab Herya, S. Petri Remensis Virginum Monasterij Monialis absolutissimæ perfectionis. Hæc observantiæ Regularis & columen & spirans effigies per totam vitam effulsit, per undecim annos, quibus Majoris Priorissæ munus & partes dexterrimè explevit, semel duntaxat Maturinis [quorum ut plurimum ipsa signum dabat] quæque tunc hora, noctis duodecima cantabantur, incertum qua ex causa, sufficiente, tamen procul dubio, defuit; ita Choro & Divinis laudibus affixa, ut templi columna ab omnibus diceretur, nec addicta minus, orationi, solitudini & silentio, continuo vacabat. Denique nihil Gabriela demissius, omnibus non superfluis modo, sed ipsis prorsus necessarijs, DEO solo contenta, carebat; ea nihilominus in omnes charitate, ut omnia omnibus esset, vera pauperum, & miserorum Mater ac Portus, omnibus amantiissimæ pietatis viscera, tanto studio pandens, ut abstinentia Gabriellæ facta sit quotidiana pauperum refectio, parte sola jusculti sibi servata, cætera omnia in egenorum conferreret subsidium, maximè Sacerdotum Anglorum, qui tunc propter fidem exulabant. Hæc inops planè in terris nisi Virtutum omnium opibus & dotibus abundans & locuples, ad cælestes possidendos thesauros hoc anno ad cælos evocata, terrena deseruit, ut summo Bono illic frueretur. *Ex monim. Cænoby S. Petri Remensis, Amando Tribut, &c.*

In Hispanijs eniter magna perfectionis integritate Reverendus Pater F. Placidus de Luzuriaga Monachus & Abbas Ferrariensis laudatissimi è sanctitate Religiosorum Cænobij, qui cum triginta, & amplius, annis, tam huic, quam alijs Cænobijs sanctissimè præfuisset, mortem suam Divinitus prævidens, & Monachis prædicens, tandem ad extrema devenit, conspecto-

que

V. Gabriela ab Herya,

Egenorum Sufferatrix.

Placidus de Luzuriaga.

que Sancto Roberto, cui præ cæteris cœlitibus devotior, an similibus erat; cum alijs Ordinis Sanctis è cœlo sibi occurrentibus atque adstantibus, dulciter canens, felicem efflavit animam, cum sacrum corpus, post aliquot annos ab obitu, incorruptum, & cœlestem aspirans odoris fragrantiam, re-
Moritur in occursum cœlitum.
 pertum est. *Ejus obitus dies ad sextum Iduum Novembris in Calendarijs seu Menologio nostro habetur & in Chrysof. Henrquez.*

Romam occurrit hoc anno insignis quidam nostri Ordinis ex Perside Præsul nomine Arachiel Beglierius, Abbas S. Stephani Ordinis S. P. N. Benedicti prope Urbem Spaanensem, Patriarchæ Armenij Hierosolymitani ad Sedem Apostolicam Legatus, qui multa & mira de Ordine nostro etiamnum per utramque diffusio Armeniam retulit; & de strictissima eorumdem disciplina, ut qui non à carnibus solum perpetuo abstineant, sed à piscibus in Quadragesima ipsa, solis leguminibus, herbis, panis, sale & aqua contenti, nunquam vinum nisi in SS. Sacrificio gustantes. Ex his suo tempore ejus nationis Armenæ nobilissimi seliguntur Patriarchæ Hierosolymitani, è quibus superioribus annis fuere: Andreas qui 40. annis, David qui 60. & Gregorius qui hoc anno 1619. vicessimum rigimimis annum tenuit. *Ex Marchesio Cayet.*

Claret hoc ipso tempore, aliud quoque institutum sub Regula & Directione Patrum Benedictinorum, Tertiariarum & Tertiariarum, siue tertij Ordinis S. P. N. B E N E D I C T I, è quo hoc ipso anno cœlis immigrat Venerabilis Soror Catharina cognomento Poëta, admirabili prorsus sanctitate mulier, quæ anno Christi 1575. in Sicilia prope Montem Regalem nata, Nicolao Poëta patre, matre Cassandra Testavirdia, puellula etiam, magna semper futura sanctitatis signa edidit. Hæc cum in festo S. Catharinæ Virg. & Mart. in Cathedrali Ecclesia dicti Montis oraret Rosarium, pro statu vitæ eligendo, Christum in Throno magnifico intueatur, ipsique fornacem ardentem digito indignantem, & comminantem, si delicias sequi velit, fore autem gratam sibi sponfam, si Viram Religiosam vivere velit, proin regressa plena lachry-

marum, Virginitatem servare statuit, & se tertio Ordini S. P. B E N E D I C T I devovere; passâ parentes proposito plurimum adversantes, donec denique sua constantia triumpharet. Fuit vita per omnia sanctissima. cujus acta Venetijs ad S. Nicolai accepimus & perdidisse lamentamur, omnia ex informatione solemniium testium petita.

In Gallias revertimur, quâ nulla fertilior nostrâ & superâ atate est & fuit Sanctorum & Beatorum. Ex his purpuræ cœlestis gloria exsplendescit, & palmæ triumphalis honore Beatus Joannes Prior. Chaliensis, Gloriosus Christi Martyr. De hoc, sic breviter Seguinus: Sanctus Joannes, cognomento de Gornayo, Chalisij Prior, vir sanè fuit, morum integritate eximius, eruditione clarus, Regularis disciplina parens, atque vitiorum osor acerrimus. Huic postquam renunciatum est de quodam fratre Converso, scandalum grave in quodam agro Monasterij commississe; ille saluti gregis prorsus addictus, juxta Divi Benedicti Legislatoris censuram, & Sanctorum Patrum Decreta, tam grande piaculum digna animadversione vindicavit. Quod ægrè ferens scelestissimus ille Pseudo-Convertus, gladio insigni arrepto, quem veste abdiderat, sanctum virum aggreditur, ejusque crura omnibus palam præscindit. Fratres vero qui circumstant, videntes hominem innocentem lethali vulnere sauciatum, mox moriturum, ceperunt moerore affici. Ubique clamor, ubique luctus ingens, &c. audiebatur. Joannes autem auribus percipiens luctuosissimum filiorum clamorem; Nequaquam, inquit, o filij contristemini, ego enim hæc libens pro Christi nomine fero tormenta; cum mihi ista non modo molesta, sed etiam delictorum meorum sint purgatio. Parcite ergo huic quæso, parcite, inquam, ego enim huic indulgeo. Instante jam omnino morte hunc sibi Plalium recitandum, qui est numero trigessimus, sumpsit: *In Te Domine speravi, &c.* dictoque versu: *in manus tuas commendo spiritum meum*; hunc in manus Creatoris reddidit.

Ipso anno, admirandæ Virtutis fama excellit & pradicatur in inferiore Germania Joannes Malderus, ex Abbate S. MARIÆ de loco S. Bernardi,

P. Joannes Prior Chaliensis.

Glorioso Martyrio consummatur.

Felicissima mors.

Joannes Malderus Episc. Antuerp.

di, sacrae Cisterciensis Congregationis nostrae, Antuerpiensium, Episcopus. De quo Henriquez in Abbatibus Caenobij eiusdem. Hic nihil sibi antiquius duxit, quam disciplinam restaurare Monasticam, veteresque sanctae Reformationis praxes & consuetudines reintroducere & practicare. Utenim pijsissimus fuit Praelatus, nihil illi magis in Votis, quam exemplis & scriptis aurea primi Christianissimi temporis reducere, ut jure optimo primis Reformationis tam sanctae Patribus aequiparari debeat, &c. De laudibus ejusdem Reverendissimi Episcopi, nec ingenti quidem volumine satis, quantumvis praecise & obiter ejus res egregie gestas, concinnare, & ad compendium cogere conaremur. *Ex citatis.*

IESU CHRISTI ANNUS. M. DC. XX.
Sancti Patris Benedicti. M. C. XL.

Evehitur ex infimis ad sublimia, ab illo qui suscitans a terra inopem, de stercore elevat pauperem, & inter splendidissima Empyreii caeli collocatur astra, sanctae memoriae Frater Antoninus de Panhormo, Italus, Cathedralis Monasterij Ordinis nostri humilis Frater Conversus. Hic Genuensis patria, haud procul Genua in Castello Taglia, honestis, sed pauperibus natus parentibus, Joannis in Baptismate nomen accepit. Educatus in omni pietate, rei & arti Hortensi postea adhibitus, profectusque in Siciliam apud diversos Proceres Hortulanum valde industrium egit, seque & pietate & sedulitate, omnibus quibus inservire Dominis, summopere probavit. Postea in noticiam R. P. Domini Michaelis de Monreal, Monachi Cathedralis Montis Regalis, & Decani ibidem ac Cellarij, hominis sanctae vitae, veniens, gratus admodum illi, ob perspectissimam innocentiam, & vitae puritatem fuit, qui & hortum, Clausurae, ut vocant, ipsi curandum dedit, & cupientem admitti inter Fratres Conversos, promovit; quo etiam in statu duos & viginti annos, ad obitum usque perseverans, Fratris Antonini nomen in Professione accepit. Fuit semper cum apud suos, tum externos, fama celebris & nomine sanctitatis, Deiparam Virginem mira devotione coluit, cujus imaginem in Eccle-

sia Majore seu Cathedrali Monasterio contigua, dies ac noctes, singulari studio affectuque veneratus est, effecitque ut celebris deinceps magno in cultu haberetur. Unde Vice-Rex Siciliae Marchio de Villena atque alij Proceres, ad ejusdem instantiam, statuum eandem splendide vestierunt, & argenteas ad eam lampades suspenderunt, durante usque hodie multo omnium devotione atque Veneratione. Solitus autem semper est Antoninus, vespere ad Tutelaris suae effigiem lampades accendere, & tum ad usque pulsum *Ave MARIA* vespertinum, illic sese prosternere, & Dominam suam toto corde venerari. Inde pro sua corporis necessitate, parum cibi sumere, & duas horas domesticis curis & negotijs sedulo intendere. Postea in Capitulo, ante altare S. Placidi Martyris se in tapete sterneret, usque ad horam circiter sextam. Mox confurgens, per Ecclesiam ad altaria faciens orationem, continuabat id studij ad usque Missam primam, cui ipse se miser aderat, & sacerdoti sacris operanti devotissime inserviebat. Exinde Hortulanum strenuum agens, ad prandium usque laborabat. Fuit ipsi jejunium perpetuum & quotidianum; ad nudam carnem asperum cilicium, flagellatio frequens, ita ut terram suo sanguine balnearer, inter sacra exercitia pectus gravi lapide tundebat. Erat simplici omnino ingenio, summa tamen & mira se prodente prudentia, dum de rebus Divinis & sacris loqueretur: magni ob id ipsum a magnis, & viris etiam Principibus factus, ob quod ipsum, a suo quodam Superiore, subverente nequid ambitionis lateret, & simulationis, inclementius habitus, ulciscente graviter a morte Numine servi sui injurias, cum Superior ille in Purgatricibus flammis lueret, & visus cuidam Religioso, a F. Antonino suffragia orationis enixe peteret, ab hoc injuriarum omnium immemore, ultro & sponte omnia condonante, Numini quamprimum reconciliatus. Profuit multis sua exhortatione, etiam a magnis Principibus in rebus magni momenti pro consilio vel auxilio exoratus, coram quo genuflexus saepe Siciliae Prorex (non sine magna repugnantia sancti & humilis Fratris) ipsum audire

F. Antoninus de Panhormo Conversus.

Fuit Conversus in Monte Regali.

Deiparam devotissimus.

Rigor via

Superior indiscretus a morte veniam & preces rogat.